

П

раз прызму пантыфіку святога Папы Нішто так не патрэбна чалавеку, як Божая міласэрнасць – тая пяшчотная, спачувальная любоў, што ўзносіць чалавека па-над яго слабасцю. Такія словы прамовіў папа Ян Павел II у 1997 годзе падчас свайго першага візіту ў санктуарый Божай Міласэрнасці ў Кракаве-Лагёўніках (Польшча). Можна меркаваць, што гаварыць пра міласэрнасць Бога і таму падобныя набожныя рэчы – абавязак Святога Айца. Гэта праўда! Аднак міласэрнасць – такая рэч, якая мае сэнс толькі тады, калі прымяняецца ў жыцці. Выключна ў тэорыі яна мёртвая. Разважаць пра міласэрнасць і не жыць ёй – пустое: і для самога чалавека, і іншыя гэта заўважаюць.

†

Многія памятаюць пра сустрэчу папы Яна Паўла II з Мэхмэтам Алі Агджой, які здзейсніў замах на Пантыфіка ў 1981 годзе. Сустрэча адбылася 2-ма гадамі пазней. У сёціве можна адшукаць відэа-фрагменты і фотаздымкі з канцоўкі гэтага 25-хвіліннага спаткання. На іх бачны твар Папы і вязня Алі... На пытанне аднаго з журналістаў, аб чым Папа размаўляў з членам турэцкай групіроўкі, Ян Павел II адказаў, што гэта яго таямніца. Пасля дадаў: “Я размаўляў з ім, як з братам, якому прабачыў і які цешыцца маім даверам”. Дадзены прыклад можа падацца банальным, бо даўно і шмат каму вядомы, але гэта не пазбаўляе яго глыбіні. Цяжка нават уявіць, што адчувае чалавек, які ідзе на сустрэчу з асобай, якая страляла ў яго, з-за якой ён апынуўся ў шпіталі і перажыў шмат фізічнага болю. З другога боку, на што можа спадзявацца чалавек, які цэліўся з пісталета (і трапіў), ад сустрэчы з ахвярай? Як Ян Павел II адрэагаваў на ўчынак злачынца, які асудзіў увесь свет? Што прачытаў у позірку Папы Алі Агджа?

У сваіх прамовах,

Ян Павел II і міласэрнасць